

været kaldt til en af Køkkenpigerne. Jægermesteren optraadte i sin Laboratoriedragt: hvid Kittel og sort Fløjls Baret. Han var midt i et Foredrag om sine Planteundersøgelser.

Doktor Gaardbo var en tætbygget Mand af Middel-højde, mørkskægget og med en gullig Ansigtsfarve. Jytte følte sig frygtelig skuffet af ham. Han lignede ikke sin Broder Præsten undtagen paa Øjnene. Saa havde han desuden Klumpfod, hvad hun forresten godt havde vidst. Ogsaa hans Væsen frastødte hende. Han hilste skødesløst og viste baade hende og Fæter-teren et ganske utilsløret Fjendskab.

»Jeg maa videre,« sagde han straks til sin Kone uden at svare paa Jægermesterens Indbydelse til at tage Plads og drikke et Glas Vin.

Jytte fandt ham højst utiltalende og beklagede sin Veninde.

Paa Vejen ud til Vognen puttede Fru Meta sin Arm ind under hendes. Jytte forstod godt, at hun vilde søge at bøde paa sin uheldige Forsnakkelse, maaske ogsaa paa sin Mands Uelskværdighed; men det fjernede hende altsammen blot endnu mere fra dem begge. Da Veninden bad hende om rigtig snart at komme og besøge hende, svarede hun ja; men ved sig selv tænkte hun, at det vist ikke blev til noget.

For at kunne fortsætte sit Foredrag fulgte ogsaa Jægermesteren de Fremmede ud. Nedenfor den store